

...η 6η Μαΐου, το Εντερλέζι είναι η γιορτή μας, σ' όποιον αρέσει...

Την Τετάρτη 6 Μαΐου γιορτάστηκε στον συνοικισμό Δροσερό της Εάνθης με την συμμετοχή περισσότερων από 2000 κατοίκων η γιορτή Εντερλέζι, σύμφωνα με την κα Σαμπιχά Σουλεϊμάν, Πρόεδρο του μορφωτικού πολιτιστικού συλλόγου γυναικών Δροσερού, πρόκειται για μία γιορτή της Άνοιξης και προσφοράς δηλαδή "Ταμάτων", ιδιαίτερα σημαντική για τους Ρομά του Δροσερού «Η σημερινή μέρα είναι το Εντερλέζι, του Αγίου Γεωργίου. Γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 6 Μαΐου και το γιορτάζουνε όλοι οι Ρομά Μουσουλμάνοι και Χριστιανοί Έλληνες πολίτες, καθώς και Ρομά του εξωτερικού. Γιορτάζουμε την αντάμωση, την Άνοιξη, επειδή δουλεύουμε όλο το χρόνο και έχουμε μόνο την 6η Μαΐου σαν μέρα αντάμωσης, μια μέρα που όλοι είναι μαζί. Εμείς όμως, οι μουσουλμάνοι Ρομά το γιορτάζουμε με διαφορετικό τρόπο. Σε μας είναι μια γιορτή που κάνουμε τάμα στα παιδιά μας, αν είναι άρρωστο το παιδί μου θα το τάξω και αν γίνει καλά θα του κάνω Εντερλέζι κάθε χρόνο και θα σφάζω ένα αρνί, γιατί το έχω στην οικογενειά μου, δεν έπαθε τίποτα, ζει και υπάρχει στη ζωή. Αυτό είναι το Εντερλέζι, είναι για τα παιδιά μας και την υγεία τους, για κάποια παιδιά που είναι άρρωστα ή παθαίνουν συνεχώς ατυχήματα»

Η κα Σαμπιχά μίλησε και για την καθημερινότητα των κατοίκων του Δροσερού και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σε καθημερινή βάση, εκφράζοντας την αισιοδοξία της για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά των Ρομά, ενώ έκανε έκκληση για συμπράξη και βοήθεια από τους αρμόδιους

φορείς της Πολιτείας μας και τα μέλη της ελληνικής κοινωνίας. Παραδέχτηκε ότι έχουν γίνει βήματα από την Πολιτεία για την βελτίωση του τρόπου ζωής των κατοίκων του οικισμού, τα οποία ωστόσο όπως σημείωσε δεν είναι αρκετά. Η

ανεργία^{επι} η Παιδεία, όπως τόνισε η κα Σαμπιχά, είναι τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ρομά του Δροσερού και τα οποία πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη από τους αρμόδιους φορείς του κράτους για να επέλθει βελτίωση στον τρόπο ζωής τους, 'όπως σημείωσε «Η καθημερινότητα των ανθρώπων που ζουν στο Δροσερό είναι δύσκολη και αυτές οι δυσκολίες υπάρχουν σε κάθε οικισμό των Ρομά. Τώρα σιγά-σιγά ακονόμαστε. Προσπαθούμε σαν σύλλογος που λειτουργούμε από το 2006 να ακου-

Από αριστερά: Αθανάσιος Ακριτίδης (Εισαγγελέας Εφετών Θράκης), Δημήτριος Σταμάτης (Γ.Γ. 13ης Περιφέρειας) και Αλέξης Αλεξανδρής (Πρέσβης)

γώμαστε και να διεκδικούμε πράγματα για τα παιδιά μας και για εμάς τους ίδιους, ώστε τα παιδιά μας να έχουν ένα καλύτερο μέλλον και πάνω απ όλα καλή εκπαίδευση. Καταφέραμε κάποια πράγματα και αυτό μας δίνει την δυνατότητα και το κουράγιο να προχωρήσουμε ποιο πέρα. Είναι δύσκολα τα πράγματα, καθώς η ανεργία είναι πάρα πολύ μεγάλη στον οικισμό μας και αυτό συνεχίζεται για πολλά χρόνια.

Δεν υπάρχουν δουλειές ούτε στα χωριά και έτσι φεύγουν οι περισσότεροι κάτοικοι του Δροσερού και πάνε στα νησιά, με συνέπεια τα παιδιά τους να χάνουν τη σχολική τους χρονιά, που είναι και αυτό ένα μεγάλο πρόβλημα. Το πρόβλημα βέβαια της ανεργίας υπάρχει σε όλη τη χώρα. Ξεκινάνε συζητήσεις για κάποιες βελτιώσεις, αλλά ακόμα είμαστε στις συζητήσεις. Ελπίζω να υπάρξει μελλοντικά η βοήθεια στον οικισμό μας. Είναι ελάχιστα

ελπίζουμε ότι θα υπάρξει ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά τους ανθρώπους που ζουν στο Δροσερό. Παράπονα έχει ο κάθε Έλληνας και μη Έλληνας πολίτης, α-

τα άτομα που μας βοηθάνε. Ξεκίνησε και ο Δήμος να ακούει τα προβλημάτα μας, σήμερα πρέπει να πούμε μας βοήθησε δινοντάς μας και συμπληρώνοντας αυτά που μας λείπανε για την γιορτή. Ο Περιφερειάρχης, κος Δημήτρης Σταμάτης, μας βοήθησε επίσης σε όλη αυτή την προσπάθεια και αυτό μας κάνει να

πλώς το δικό μας παράπονο είναι διπλό, καθώς οι περισσότεροι είμαστε αγράμματοι. Προσπαθούμε να κάνουμε ότι μπορούμε για τα παιδιά μας και την επιβίωσή μας. Προσπαθούμε να προσφέρουμε κάτι στα παιδιά μας, αλλά είναι πάρα πολύ δύσκολο σε μια κοινωνία που είναι αγράμματη. Η Πολιτεία μας στηρίζει, αλλά δε θα έλεγα ότι το κάνει ολοκληρωμένα. Προσπαθούμε να περάσουμε σε όλους ότι χρειαζόμαστε τη βοήθειά τους. Ζητάμε σχολεία, παιδεία, να ολοκληρωθούν οι δρόμοι του Δροσερού, καλύτερα νηπιαγωγεία. Ζητάμε από τα Υπουργεία να δώσουν ότι μπορούν για να ολοκληρωθεί ο οικισμός, γιατί δεν μπορούμε να νιώθουμε αμήχανα, όταν βγαίνουμε έξω από τον οικισμό μας και βλέπουμε ότι οι περισσότεροι έχουν τόσα πολλά πράγματα και μεις δεν έχουμε ούτε τα τέταρτα. Θέλουμε να μας προσέχουν περισσότερο,

